

Narodowiec

Quotidien démocratique pour la défense des intérêts sociaux et culturels de l'immigration polonaise

LENS (Pas-de-Calais) R. C.: Bethune 21231
r. Emile Zola, 101. - Tel: 227 C. C.: Lille 16657

Wydawca i założyciel: Michał KWIATKOWSKI
Redaktor: Michał KWIATKOWSKI

Założony w r. 1909
Fondacja Saboteur
Saboteur Mai 1940 - Reparar Dée. 1944

CENA 15 fr
PRIX

Schuman, Acheson i Eden odbędą decydujące narady z Adenauerem w sprawie przyspieszenia układów umownych z Niemcami

Podpisanie nastąpi prawdopodobnie 24 maja b. r. w Bonn

London. — Trzej ministrowie spraw zagranicznych Francji, W. Brytanii i U.S.A. mają spotkać się w Europie w ciągu najbliższych 10 dni w celu usunięcia trudności dotyczących zastąpienia obecnego statutu okupacyjnego w Niemczech układami umownymi oraz posunięcia naprzód planów armii europejskiej.

**Finansowy udział Niemiec
główną przeszkodą**
Wśród spraw nasuwających najwięcej trudności w rokowaniach w Bonn jest zagadnienie finansowego udziału w obronie Zachodu. Ponadto muszą być uregulowane sprawy takie, jak: czas trwania układów, wybór urzędowych języków, miejsce kwatery głównych oraz zakaz produkcji zbrojeniowej dla Niemiec.

Decydujące spotkanie ministrów Schumana, Edena i Achesona ma się odbyć prawdopodobnie w przyszłą czwartek w Strasburgu, gdzie trzej ministrowie próbować będą znaleźć zasadnicze rozwiązania z kanclerzem Adenauerem w sprawie żywnościowych problemów dotyczących przyszłości Niemiec federalnych. Traktaty umowne mają być podpisane w Bonn w dniu 24 maja br.

Kanclerz Adenauer zaproponował Wysokim Komisarzom, by część traktatów umownych weszła w życie po ratyfikacji przez parlamenty Francji i Niemiec.

**Udział Niemców w armii europejskiej
ma wynosić 200 tys. żołnierzy pierwszej linii**
BONN. — Według kół zachodnio-niemieckich, udział Niemców w armii europejskiej ma wynosić 200 tys. żołnierzy pierwszej linii, w tym cztery dywizje pancernych, 1.200 dywizji morskich oraz jednostki lotnicze. W składzie tej armii ma być 80 tys. wojsk zapasowych. Razem udział Niemiec federalnych w armii europejskiej wyniesie 12 dywizji. Rząd zachodnio-niemiecki zapewnia, że korpus oficerów niemieckich i podoficerów szkolony będzie w oparciu o ideały demokracji zachodniej.

**Premier Pinay
sprawdza wyniki kampanii obniżki cen**

PARYŻ. — Premier Pinay naradził się w czwartek z p. Tony Revillon w sprawie rozwoju kampanii obniżki cen. Przeprowadzone śledztwa administracyjne miały stwierdzić, że niektórzy pośrednicy „bojkotują” systematycznie politykę rządu. Nadzorca miał zostać skierowany do władz w dziale farmaceutycznym, gdzie 3-procentowa zniżka nie zawsze jest stosowana. Zarządzenia rządowe położy kres podobnemu działaniu.

Sprawa obniżki cen mięsa i węgla
Od kilku dni trwają rozmowy między urzędnikami z min. spraw gospodarczych a przedstawicielami rzemieślników. Chodzi o obniżenie cen mięsa.

Przes C.F.T.C. u Premiera
PARYŻ. — Premier A. Pinay przyjął w czwartek p. Gastona Tessiera, przewodniczącego P. André François-Poncet następuje marszałka Pétain w Akademii Francuskiej

**Ćwiczenia brytyjskiej floty
wód macierzystych**
LONDYN. — Brytyjska flota wód macierzystych rozpoczęła w sobotę letnie ćwiczenia morskie. Większość okrętów tej floty zebrała się w porcie Portland, skąd wypłynęła do różnych portów na kontynencie Europy zachodniej. W lipcu okręty te powrócą do portów brytyjskich.

21 maja wręczenie Medalu wojkowego gen. Eisenhowerowi
PARYŻ. — Premier Antoine Pinay odznaczył generała Eisenhowera Medalem wojkowym w czasie uroczystości, która odbędzie się 21 maja w południe, na dziedzińcu honorowym Inwalidów. General odberze defiladę wojkową, po czym uda się pod Łuk Triumfalny, gdzie złoży wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

Snieg padał w Szwecji
STOKHOLM. — W rejonie stolicy Szwecji padał w nocy z czwartku na piątek śnieg. Temperatura spadła poniżej zera.

Krwawa tragedia małżeńska
Młody mąż udusił żonę i powiesił się

Lille. — Mieszkańców Març-en-Baroeil pod Lille poruszył do żywego krwawy dramat, jaki rozegrał się w skromnym domu robotniczym, zajmowanym przez 23-letniego José Bouteina, jego 25-letnią żonę i dwoje dzieci, lat 4 i 8 miesięcy. José Boutein udusił swoją żonę, po czym powiesił się.

Normalna praca w grupie Hénil-Liétard
LENS. — Po nieudalym 24-godzinnym strajku, do którego wezwała C.G.T. w kopalni grupy Hénil-Liétard, górnicy podjęli w czwartek pracę normalnie. Nie było żadnego zajęcia. Dyrekcja przyrzeka delegatom zwolnienie komisji dwustronnej, aby zbadać położenie zwolnionych górników.

Sprawa kradzieży 100 milionów fr. w Arras
Dziwaczne zeznania Dordaina

WERSAL. — Zeznania Dordaina na procesie w sprawie kradzieży bonów skarbowych w Arras, zajęły dalszy bieg. Dordain zeznał, że posiadał one kolejne numery. Dordain jakoby nakłaniał wówczas do Récy, aby podroznie spieniężenie i zabrać nasamprzód o-

Wizyta pożegnalna gen. Eisenhowera w Anglii
London. — W czwartek przybył do Londynu generał Eisenhower z wizytą pożegnalną przed swoim odjazdem w czwartek br. do U.S.A. Naczelny dowódca armii atlantyckiej spędził dwa dni w W. Brytanii.

Urzędowe odwołanie gen. Eisenhowera do U.S.A.
WASZYNGTON. — Amerykański szef sztabu wojsk lądowych przesłał generałowi Eisenhowerowi formalny rozkaz powrotu do U.S.A. pod koniec maja br. lub na początku czerwca br.

**Minister Letourneau
uda się do St. Zjedn.**
Paryż. — Francuski minister - rezydent w Indochinach, p. Letourneau przybył w czwartek z Saigona do Paryża. Oświadczył on na lotnisku, że na zaproszenie amerykańskiego Departamentu Stanu, uda się wkrótce do Stanów Zjednoczonych.

Wizyta pożegnalna gen. Eisenhowera w Anglii
Wizyty pożegnalne generała Eisenhowera dobiegają końca. Naczelny dowódca armii atlantyckiej odwiedził już większość stolic w Europie zachodniej.

**Komuniści wschodnio-niemieccy grożą, że
przyszły Wehrmacht we wschodnich Niemczech będzie walczył
u boku armii sowieckiej i sił krajów satelickich**

Berlin. — Przywódcy komunistyczni we wschodnich Niemczech wygłaszają od 3 dni coraz bardziej wojownicze przemówienia. Francuski członek Politbiura niemieckiej partii komunistycznej oświadczył między innymi, że „siły narodowe wschodnich Niemiec będą maszerowały ręką w rękę z armią sowiecką i wojskami republik ludowych”.

**Nowe utrudnienia sowieckie
w strefie Berlina**
BERLIN. — Władze sowieckie zakazały ponownie ruchu samochodowym patrolom angielsko-amerykańskim na autostradzie pomiędzy Berlinem a Helmstedt, nie podając najmniejszych wyjaśnień co do przyczyn tego kroku. Równocześnie Rosjanie zwiększyli formalności w sprawie ruchu samochodów, dostawami z zach. Niemiec do Berlina.

**Minister Letourneau
uda się do St. Zjedn.**
Paryż. — Francuski minister - rezydent w Indochinach, p. Letourneau przybył w czwartek z Saigona do Paryża. Oświadczył on na lotnisku, że na zaproszenie amerykańskiego Departamentu Stanu, uda się wkrótce do Stanów Zjednoczonych.

Wizyta pożegnalna gen. Eisenhowera w Anglii
Wizyty pożegnalne generała Eisenhowera dobiegają końca. Naczelny dowódca armii atlantyckiej odwiedził już większość stolic w Europie zachodniej.

**Komuniści wschodnio-niemieccy grożą, że
przyszły Wehrmacht we wschodnich Niemczech będzie walczył
u boku armii sowieckiej i sił krajów satelickich**

Berlin. — Przywódcy komunistyczni we wschodnich Niemczech wygłaszają od 3 dni coraz bardziej wojownicze przemówienia. Francuski członek Politbiura niemieckiej partii komunistycznej oświadczył między innymi, że „siły narodowe wschodnich Niemiec będą maszerowały ręką w rękę z armią sowiecką i wojskami republik ludowych”.

**Żyjący w XVIII w. skrajny filozof
francuski, Helvetius twierdził dosłownie:
„Właściwość ludzi zależy od tego,
jakie mieli wychowanie. Wychowanie
ich zależy od tego, w jakim żyli
ustroju państwowym.”**

Jakkolwiek w nauce nie rozstrzygnięto dotychczas definitywnie zagadnienia, czy człowiek rodzi się z pewnymi właściwościami, czy jak twierdził imni (np. w Rosji sowieckiej), nie ma w człowieku wrodzonych właściwości, to jednak nigdy nie kwestionowano poglądów, że na wychowanie człowieka ma wpływ otoczenie, czyli świat zewnętrzny.

Rodzina, Kościół, szkoła i środowisko wychowują więc człowieka, jednak ustroj państwowy ma decydujący wpływ na życie jednostki i narodu. Nie jest żadną rewelacją, że w szeregach zbrodniarzy hitlerowskich i w obozie bezbożnego komunizmu znajdują się także ludzie wychowani kiedyś w uczciwych rodzinach, ale ustroj państwowy zdecydował o losie owych ludzi.

Dla nas, Polaków na emigracji, zagadnienie ustroju państwowego ma dziś szczególne znaczenie, bo to co dzieje się dziś w Kraju i na Emigracji jest właśnie konsekwencją naszego przedwojennego ustroju państwowego. Zastanawiając się nad przyczynami rozbięcia i skłócenia w obozie polskiej Emigracji, dochodzimy do wniosku, że ustroj sanacyjny dyktatorzy nie przyniósł bez skutku wpływu na umysłowość polskiego społeczeństwa.

Masy ludowe w Polsce przedwojennej pozbawione możliwości rozwoju swych sił, żyły w nędzy, ciemności i upokorzeniu; bo nawet w życiu publicznym nie szanowano godności osobistej szarego człowieka!

W prasie sanacyjnej, a nawet w radiu chłop był przedmiotem ironii, szlachetnych Polaków, jak Witos, Sikorski, Paderewski, Korfanti i innych wielkich patriotów, dla których nie było miejsca w Polsce pod rządami sanacji. Ustroj sanacyjny, ustroj jawnego zakłamania i „legalnego” bezprawia deprawował charakter polskich obywateli.

Dopiero w walce z okupantem hitlerowskim, a szczególnie w walce z komunizmem w Kraju pod przewodnictwem St. Mikołajczyka masy ludowe w Polsce odzyskały poczucie swojej wartości, a duch społeczeństwa zdrowie moralne. Mentalność Polaka w Kraju uległa gruntownej ewolucji. Tylko wśród rozproszonych wśród obcych Polaków na Emigracji wielu nie pozbyło się jeszcze spacznej (w ustroju sanacyjnej dyktatury) moralności z życia polityczno-socjalnego i dekadencji z przeszłości.

Obóz londyńskiej emigracji jest dziś szczególnym przykładem tego, jak ukształtował świadomość i osobowość człowieka ustroj sanacyjnej dyktatury. Polską przedwojenną rządzili miernoty, ludzie o płytkim umyśle i bez charakteru. Jak mogli być innymi ci, którzy po trupach niewinnych ludzi pomordowanych w r. 1926 na ulicach Warszawy dostali się w Polskę do władzy. Sanacja uwielbiała swego wada, podobnie jak dziś komuniści uwielbiają Stalina, Bieruta i innych wodzów komunizmu. Ludzi niepodporządkowanych wodzowi prześladowano jako wrogów narodu polskiego. Dorwanie się do władzy przemocą i gwałtem nie hańbiło, bo zbrojnym czynem (w 1926 r.) wnieśli się ponad wszystkich ci „wodzowie” i „komendant” narodu. Do tego uniwersalnego stanowiska woda, polityka i „komendanta” narodu pretenduje dziś gen. Anders, ogłoszony geniuszem przez swoich giermków. Chorobliwe aspiracje gen. Andersa spłodzone żądzą władzy nad narodem, są z góry skazane na niepowodzenie.

Przed wszystkim naród polski, doświadczony ciężkimi przeżyciami podczas wojny, a obecnie pod rządami komunizmu, nie zcierpiałby już więcej rządów klikki. Inteligencja gen. Andersa (a chyba nikt z Polaków nie ma co do tego wątpliwości) jest za skromną, jak mu to w prasie angielskiej i francuskiej dowiedzieliśmy. Już fakt, że rozpolitykowany generał stanął na czele sanacyjnych niedobitków, skompromitowanych w oczach narodu polskiego i że popiera ją do sprawy nieszczęścia narodu polskiego, osobici wrogowie Witosza, Sikorskiego, Paderewskiego, Korfanta, Mikołajczyka i innych wielkich Polaków, dowodzi jasno, że inteligencja polityczna gen. Andersa nie nadaje za wydarzeniami w świecie

nie idzie w parze z jego ambicją.

W postępowaniu gen. Andersa i w zachowaniu się ludzi jemu podobnych widzimy, że ustroj wojskowej dyktatury w Polsce przedwojennowej nie nauczył tych ludzi mądrości, a pobudził w nich tylko próżność, żądzę władzy i megalomanię.

Narody zachodnich demokracji mają setki generałów, ale żaden z tych generałów wychowanych w ustroju demokracji nie odważył się uprawiać polityki na własną rękę i narzucać narodowi swojej osoby. W ustroju demokracji żołnierz jest sługą całego narodu, a nie jednego stronnictwa czy jakiejś klikki! Szkoda tylko, że żołnierz polski w stopniu generała — Anders nie zrozumiał jeszcze tych prostych zasad demokracji: że żołnierz nie klikiem, lecz narodowej ma służyć!

Jeżeli gen. Anders nie zawróci z antydemokratycznej drogi, to niewątpliwie wyeliminuje się sam z szeregu wojskowych walczących o wolną demokratyczną Polskę i spotka się z porażeniem i sprawiedliwym sądem narodu polskiego, który dziś cierpi, ale cierpi świadomie i zna sprawców swojego nieszczęścia.

Zresztą każdy Polak wie, że te wszystkie zbrodnie i nieszczęścia, jakie zwalają się na polski naród już od września 1939 r. zrodziły się z totalitaryzmu, z dyktatury hitlerowskiej, komunizmu i sanacji. A nam Polakom na Emigracji nie wolno przemilczać i tolerować błędów i grzechów sanacyjnego ustroju, jeśli chce się skutecznie zwalczać propagandę komunizmu w Kraju i doprowadzić skłóconą Emigrację do zgody i zjednoczenia.

W audycjach radiowych dla Polaków w Kraju nie można ograniczać się tylko do głoszenia prawdy o komunizmie. Niestety prawda jest również, że w Polsce przedwojennej masy pracujące były lekceważone, krzywdzone i ośmieszane od szkół i oświaty.

Komuniści wmawiają dziś społeczeństwu w Kraju, jakoby komunizm był ustrojem demokratycznym, a jednocześnie w propagandzie komunizmu przypominają masom ludowym w Polsce zienawidzone sanacyjne rządy, które doprowadziły naród polski do klęski wrześniowej. W ten sposób wykorzystują komuniści sanacyjne rządy, aby przekonać społeczeństwo, jakoby komunizm był ustrojem sprawiedliwej społecznej. Tylko rozumna krytyka przedwojennych rzeczywistości i bezwzględny potępieniem sanacyjnej dyktatury zniweczyć można podstawą propagandę komunistyczną w Kraju, a także doprowadzić do zgody i zjednoczenia skłóconą Emigrację.

Część inteligentów z dawnej biurokracji została wychowana w totalitarnym ustroju przedwojennego dyktatury i dlatego nie umie być dziś demokratyczną i nie umie żyć na Emigracji! A wiadomo, że tylko demokracja prawdziwa może żyć w zgodzie i zdołać się solidarnie współpracować dla dobra narodu, państwa i ludzkości!

Nie wolno nam tkwić w błędach przeszłości i tolerować na Emigracji sanacyjnych totalistów, ludzi bez idei, którzy podobnie jak komuniści w Kraju mają czelność nazywać się polskim „rządem legalnym” na Emigracji. Cała Polska wie, że są to ludzie, którzy zapluli sobie z legalnością w r. 1926 i musą kiedyś w wolnej Polsce stanąć przed sądem narodu polskiego.

Józef S.

Wizyta pożegnalna gen. Eisenhowera w Anglii

London. — W czwartek przybył do Londynu generał Eisenhower z wizytą pożegnalną przed swoim odjazdem w czwartek br. do U.S.A. Naczelny dowódca armii atlantyckiej spędził dwa dni w W. Brytanii.

W czwartek był on przyjęty przez królową Elżbietę II, następnie był podejmowany przez premiera W. Churchilla.

W piątek generał Eisenhower dokonał inspekcji oddziałów brytyjskich w jednym z wielkich ośrodków wyszkoleniowych.

Z Londynu powrócił generał Eisenhower do Paryża. W przyszłym tygodniu w poniedziałek wyjedzie on do Hollandii, gdzie złoży również wizytę pożegnalną królowej Julianie, rządowi oraz oddziałom holenderskim, które są przydzielone do armii atlantyckiej.

Komuniści wschodnio-niemieccy grożą, że przyszły Wehrmacht we wschodnich Niemczech będzie walczył u boku armii sowieckiej i sił krajów satelickich

Berlin. — Przywódcy komunistyczni we wschodnich Niemczech wygłaszają od 3 dni coraz bardziej wojownicze przemówienia. Francuski członek Politbiura niemieckiej partii komunistycznej oświadczył między innymi, że „siły narodowe wschodnich Niemiec będą maszerowały ręką w rękę z armią sowiecką i wojskami republik ludowych”.

Grotewohl oraz Pieck ponowili swoje pogroźki o wywołaniu wojny domowej. „Premier” wschodnio-niemiecki oświadczył: „nasz naród jest w przededniu niezwykle ważnych decyzji”.

Wizyta pożegnalna gen. Eisenhowera w Anglii

London. — W czwartek przybył do Londynu generał Eisenhower z wizytą pożegnalną przed swoim odjazdem w czwartek br. do U.S.A. Naczelny dowódca armii atlantyckiej spędził dwa dni w W. Brytanii.

W czwartek był on przyjęty przez królową Elżbietę II, następnie był podejmowany przez premiera W. Churchilla.

W piątek generał Eisenhower dokonał inspekcji oddziałów brytyjskich w jednym z wielkich ośrodków wyszkoleniowych.

Z Londynu powrócił generał Eisenhower do Paryża. W przyszłym tygodniu w poniedziałek wyjedzie on do Hollandii, gdzie złoży również wizytę pożegnalną królowej Julianie, rządowi oraz oddziałom holenderskim, które są przydzielone do armii atlantyckiej.

Komuniści wschodnio-niemieccy grożą, że przyszły Wehrmacht we wschodnich Niemczech będzie walczył u boku armii sowieckiej i sił krajów satelickich

Berlin. — Przywódcy komunistyczni we wschodnich Niemczech wygłaszają od 3 dni coraz bardziej wojownicze przemówienia. Francuski członek Politbiura niemieckiej partii komunistycznej oświadczył między innymi, że „siły narodowe wschodnich Niemiec będą maszerowały ręką w rękę z armią sowiecką i wojskami republik ludowych”.

Grotewohl oraz Pieck ponowili swoje pogroźki o wywołaniu wojny domowej. „Premier” wschodnio-niemiecki oświadczył: „nasz naród jest w przededniu niezwykle ważnych decyzji”.

3 statki duńskie zajęli Rosjanie na morzu Bałtyckim

Kopenhaga. — Trzy duńskie statki rybackie zaginęły od kilku dni. Sądzi się, że statki te zostały zatrzymane na morzu Bałtyckim przez patrolowce sowieckie i skierowane następnie do jednego z portów rosyjskich. Dotychczas stwierdzono szereg tego rodzaju wypadków.

Eksplozja na pokładzie naftowca Brak pięciu członków załogi

WILMINGTON. — Na pokładzie naftowca amerykańskiego „El Hayes”, nastąpiła eksplozja, gdy statek znajdował się na kanale Delaware. Pięciu ludzi załogi uznano za zaginionych.

Wybuch w olejniar w Aire-sur-la-Lys

ST. POL-SUR-MER. — W czwartek w godzinach przedpołudniowych nastąpił wybuch w jednym z kotłów olejniar w Aire-sur-la-Lys. Szesnaście robotników zostało poparzonych, przy czym dwóch ciężko.

Oskarżony o zatrucie żony skazany na 5 lat przymusowych robót

PRIVAS. — Sąd przysięgłych w dep. Ardèche skazał na 5 lat przymusowych robót plekarza Mandona, oskarżonego o zatrucie swojej nieuczulonej chorej żony. Wyrok uznaje Mandona winnym, ale uwzględnia okoliczności łagodzące.

90 tys. robotników przemysłu naftowego w U.S.A. zakończyły strajk

WASZYNGTON. — Przewodniczący amerykańskiego Związku Robotników Przemysłu Naftowego podał do wiadomości, że Związek odwołał strajk 90 tys. robotników. W sobotę rozpoczęła się rozmowa pomiędzy przedstawicielami właścicieli i Związku robotniczym.

20 lat przymusowych robót dla byłego „kapo” z Struthof

METZ. — Trybunał wojskowy 6. obwodu, skazał na 20 lat przymusowych robót Petera Landena, byłego „kapo” w obozie deportowanych w Struthof-Natzweiler (Bas-Rhin).

Kominform obraduje w Moskwie

WIEN. — Według austriackich obserwatorów politycznych, w Moskwie toczą się obecnie obrady Kominformu. Wskazuje na to między innymi nieobecność pewnych przywódców komunistycznych w Austrii, Czechosłowacji i na Węgrzech.

Komunistyczny dziennik rumuński zakazany we Francji

PARYŻ. — „Journal Officiel” ogłosił rozporządzenie, zakazujące sprzedaży we Francji komunistycznego dziennika rumuńskiego „Chemarea” (Apel) wydawanego w Paryżu.

Sprawa kradzieży 100 milionów fr. w Arras

Dziwaczne zeznania Dordaina

WERSAL. — Zeznania Dordaina na procesie w sprawie kradzieży bonów skarbowych w Arras, zajęły dalszy bieg. Dordain zeznał, że posiadał one kolejne numery. Dordain jakoby nakłaniał wówczas do Récy, aby podroznie spieniężenie i zabrać nasamprzód o-

Wizyta pożegnalna gen. Eisenhowera w Anglii

London. — W czwartek przybył do Londynu generał Eisenhower z wizytą pożegnalną przed swoim odjazdem w czwartek br. do U.S.A. Naczelny dowódca armii atlantyckiej spędził dwa dni w W. Brytanii.

Urzędowe odwołanie gen. Eisenhowera do U.S.A.

WASZYNGTON. — Amerykański szef sztabu wojsk lądowych przesłał generałowi Eisenhowerowi formalny rozkaz powrotu do U.S.A. pod koniec maja br. lub na początku czerwca br.

21 maja wręczenie Medalu wojkowego gen. Eisenhowerowi

PARYŻ. — Premier Antoine Pinay odznaczył generała Eisenhowera Medalem wojkowym w czasie uroczystości, która odbędzie się 21 maja w południe, na dziedzińcu honorowym Inwalidów. General odberze defiladę wojkową, po czym uda się pod Łuk Triumfalny, gdzie złoży wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

Snieg padał w Szwecji

STOKHOLM. — W rejonie stolicy Szwecji padał w nocy z czwartku na piątek śnieg. Temperatura spadła poniżej zera.

Krwawa tragedia małżeńska

Młody mąż udusił żonę i powiesił się

Lille. — Mieszkańców Març-en-Baroeil pod Lille poruszył do żywego krwawy dramat, jaki rozegrał się w skromnym domu robotniczym, zajmowanym przez 23-letniego José Bouteina, jego 25-letnią żonę i dwoje dzieci, lat 4 i 8 miesięcy. José Boutein udusił swoją żonę, po czym powiesił się.

Bouteinowi pobral się w r. 1948. Mieli troje dzieci. Jedno z nich przed 8 dniami zmarło w szpitalu. Ojciec dziecka zarzucał żonie, że nie pielęgnowała należycie chorego na kolikach dziecka, które nabawiło się zapalenia płuc. Być może, że tragedia rozegrała się na tym tle.

Od pewnego czasu u Bouteina stawał się jego przyjaciel, 25-letni Vanvooren. Przybywszy onegdaj rano do mieszkania, zastał

(Foto: Record)

Dordain (z prawej) zwała winę na kasjera Dupuis (z lewej).

chodzenie bonów. De Récy odmówił.

W kilka miesięcy po zainkasowaniu 30 milionów fr., gdy nie wykłazy żadne następstwa, Dordain przyjął bono na 70 milionów fr.

Na tym zakończyły się zeznania Dordaina w czwartek. W piątek mówił o kradzieży bonów z mieszkania swojej przyjaciółki, Renée Mehent, gdzie bono pozostawił.

Krwawa tragedia małżeńska

Młody mąż udusił żonę i powiesił się

Lille. — Mieszkańców Març-en-Baroeil pod Lille poruszył do żywego krwawy dramat, jaki rozegrał się w skromnym domu robotniczym, zajmowanym przez 23-letniego José Bouteina, jego 25-letnią żonę i dwoje dzieci, lat 4 i 8 miesięcy. José Boutein udusił swoją żonę, po czym powiesił się.

Bouteinowi pobral się w r. 1948. Mieli troje dzieci. Jedno z nich przed 8 dniami zmarło w szpitalu. Ojciec dziecka zarzucał żonie, że nie pielęgnowała należycie chorego na kolikach dziecka, które nabawiło się zapalenia płuc. Być może, że tragedia rozegrała się na tym tle.

Od pewnego czasu u Bouteina stawał się jego przyjaciel, 25-letni Vanvooren. Przybywszy onegdaj rano do mieszkania, zastał

GŁOSY CZYTELNIKÓW

Dziedziczny rząd polski w Londynie i jego propagandziści

Gdyby żył Zagłoba, to kazalby tym dzie- dzicom naszym w Londynie pojechać do Ho- nolulu i tam się zaistalować...

Przyglądając się temu rządowi, który mie- ni się rządem legalnym, czy też dziedzic- nym, nasuwa mi się pytanie: kto tych pa- nów zalegających, kto nadad im dziedzictwo...

Kanadyjskie dywizyjony myśliwców przybędą do Metz w jesieni

OTTAWA. — Kanadyjski minister obrony narodowej, Claxton, podał do wiadomości w czwartek, że pewna ilość dywizyjony kanadyjskiej lotnictwa przybędzie do Europy...

wizjonów lotnictwa kanadyjskiego, które miało być wysłane do Europy w ramach u- działu Kanady w planach Paktu atlantyckiego...

Rolnicy francuscy pragną obniżenia cen

Jak wiadomo, w ramach akcji obrony franka, premier Pinay dąży do ob- niżenia cen w rolnictwie i w tym celu odbywa zebrania z przedstawicielami tej dziedziny wytwórczości...

swe ceny od r. 1949 do marca 1952 o 145,8 %, podczas gdy mięso w tym czasie podrożało o 71 %, ser o 70 %, chleb o 45 %, ziemniaki o 18%, a zwy- kłe wino o 6 %.

Przez młodzież katolicką Kościół niesie swe posłannictwo do mas robotniczych

MONTPELLIER. — Z okazji 25. rocznicy J.O.C. (katolickiej młodzieży robotniczej) we Francji, ks. biskup Duperray z Montpel- lier stwierdził, że ówczesny wiek jest dowodem...

pracownicy uświadomili sobie swą znie- sioną godność dzieci Bożych, dumni z tego, że są jednocześnie robotnikami i chrześcijanami...

Czy Moskwa posiada plany ataku przeciwko państwom skandynawskim?

Jakie by były stanowisko krajów skandynawskich w razie trzeciej woj- ny światowej? W kwietniu br. były rozważane w Kwaterze Główniej genera- la Eisenhowera w Fontainebleau...

Neutralność szwedzka Zachodzi pytanie czy w razie wojny Finlandia i Szwecja zdołaliby zachować swą neutralność? Jest rzeczą pewną, że Finlandia utraciłaby swą niepodległość i zostałaby zajęta przez Rosję sowiecką.

Pozycja Rosji sowieckiej

Chociaż państwa Paktu Atlantyckiego znacznie polepszyły swą pozycję dzięki, między innymi, budowie lotnisk w Norwegii, nie można jednak zaprzeczyć, że pozycja Rosji sowieckiej w ok- ręgu morza Bałtyckiego jest bardzo silna...

Neutralność szwedzka

Zachodzi pytanie czy w razie wojny Finlandia i Szwecja zdołaliby zachować swą neutralność? Jest rzeczą pewną, że Finlandia utraciłaby swą niepodległość i została zajęta przez Rosję sowiecką.

W okolicy Petsamo, Sowieci posiadają obecnie bazy morską Linahamari, port wolny od lodów przez cały rok. W ten sposób Norwegia, która jest członkiem NATO, znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie Rosji.

terytorium norweskie nie jest zbyt łat- wa. Jednak strategiczna linia kolejowa z Murmańska przez Kandalaszkę do portu fińskiego na Bałtyku, Kemi, tworzy ważne uzupełnienie, które stanowi połączenie z linią kolejową (na terytorium szwedzkim) z Lulea do Narwiku.

W zatoce fińskiej Rosja ma bazę Kronstadt, przy wejściu do zatoki Tallin i Baltiski, a na przeciwnym brzegu Porkhala, bazę sowiecką na zachód od Helsinek.

Należy jednak zaznaczyć, że siły obronne Szwecji również się zwiększają. Jesliby armia czerwona wkroczyła do Szwecji i szła w kierunku Narwiku, bardzo możliwe, że Szwedzi mo- gliby się trzymać aż do przybycia sił zbrojnych zza granicy...

Przybycie w miesiącach jesiennych do Europy pozostałych dywizyjony podmiejski udział Kanady w obronie lotniczej Europy zachodniej do liczby 11 dywizyjony.

Przybycie w miesiącach jesiennych do Europy pozostałych dywizyjony podmiejski udział Kanady w obronie lotniczej Europy zachodniej do liczby 11 dywizyjony.

Pies zagrzył wilka

Pau. — Pies duński, należący do właściciela owiec, z których 4 zostały niedawno pożarte przez wilka, zagrzył w nocy szkodnika, który podkraadał się, by wyrządzić nowe szkody.

Zaginął Holender, który „zgubił” żonę podczas podróży poślubnej we Włoszech

RZYM. — Sensacja Włoch jest w chwili obecnej przegada pary holenderskiej, która przybyła do Włoch w podróży poślubnej. Jak już donosiliśmy, przed kilkoma dniami zgłosił się do policji niejaki Rolf Van Stephan, który oświadczył, że żona jego zniknęła bez śladu wraz z samochodem...

3 „Mig-15” stracono w bitwach powietrznych na Korei

TOKIO. — W ciągu czwartku alianckie samoloty odrzutowe typu „Sabre” stoczyły kilka zwycięskich bitew powietrznych w północno - zachodniej Korei.

Próbą z brytyjską bombą atomową nastąpi w grudniu br.

LONDYN. — Urzędowo podano do wiadomości, że próba z pierwszą bombą produkcyjną brytyjskiej odbędzie się w grudniu br. na jednej z wysp archipelagu Montebello, u wybrzeży australijskich.

Straty alianckie na Korei

WASZYNGTON. — Departament obrony narodowej podał do wiadomości, że straty amerykańskie na Korei wynoszą 108.413 w poległych, rannych i zaginionych.

W. Brytania nie zatrudni więcej górników włoskich

LONDYN. — W najbliższym czasie miało przybyć do W. Brytanii 50 nowych górników z Włoch, wobec jednak coraz większej opozycji brytyjskich związków zawodowych górników przeciwko zatrudnianiu cudzoziemców w kopalniach, rząd W. Brytanii postanowił zawiesić układ w tej sprawie.

Japonia nie uznaje misji sowieckiej w Tokio

TOKIO. — Premier japoński Yoshida oświadczył w czwartek w parlamencie, że wobec wejścia w życie traktatu pokojowego, okupacyjna misja sowiecka w Tokio nie może być więcej uznawana.

Prześwietlony w dwa tysiące lat po swojej śmierci

Kopenhaga. — W duńskim szpitalu w Aarhus, prześwietlono w tych dniach zwłoki człowieka, powieszono jako ofiara obrzęd- ku pogąbskiego przed około 2.000 lat.

Małe sensacje z wielkiego świata

Farmer z Oklahoma zacierał ręce z radości. Otrzymał z kompanii ubezpieczeniowej czek na 75 dolarów jako odszkodowa- nie za uszkodzenie swego samochodu. Jakie uszkodzenie? Przez kogo spowodowa- ne? Przez własne krowy owego farmera, które zapoczątkowały - zielonym kolorem świeżo odmalowanego samochodu, poczy- by farby zływać. Poszkodowany zdołał odnowić, że za farbę, zakupioną na od- malowanie auta, zapłacił 75 dolarów.

Bank Jugosławii otrzymał pełnomocnictwa uregulowania wszelkich spraw finansowych, wynikających z krażenia ludności jugosłowiańskiej na terenie Triestu w strefie B. Wiceminister spraw zagranicznych, Mates, oświadczył, że obecne nowe przepisy nie stanowią żadnego pogwałcenia traktatu pokojowego z Włochami, który dzieli Triest na część aliancką kontrolowaną przez Urząd anglo - amerykański, a z drugiej strony strefę B, zarządzaną przez organ wojskowy Jugosławii. Doład on, że nowe przepisy w ni- czym nie decydują o rozwiązaniu przyszłości Triestu.

Jugosławia przeniosła część administracji z zarządu wojskowego na władzę cywilną w Trieście

TRIEST. — Jugosłowiański komendant Triestu strefy B ogłosił w czwartek nowe przepisy, które są właściwie ujemcem praw- nym stanu, który istniał w tej strefie od dłuż- szego czasu.

odwrót, mieszkańcy Jugosławii będą mogli odwiedzać strefę B Wolnego Miasta bez żad- nych formalności.

Nowe przepisy przenoszą znaczną część administracji z zarządu wojskowego na czynnik cywilny.

Odład przedstawiciel rządu jugosłowiań- skiego będzie urzędował przy komendancie strefy B w charakterze doradcy politycznego. Ponadto komendant będzie miał dorad- ców politycznych, Kroatia i Słowenia. Na podstawie nowych przepisów obywatele jugo- słowiańscy z Triestu B będą mogli wyjeżdżać do Jugosławii bez żadnych przestpek i na-

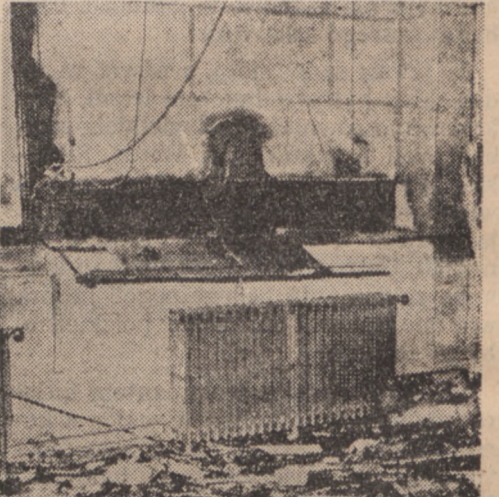
Bej Tunisu wezwał ludność do spokoju

Tunis. — Apel, wystosowany przez Beja do ludności Tunisu wyraża ubolewa- nie z powodu zbrodniczych zamachów, sprzecznych z zasadami religii i mówi m. in.: „Z całych sił nawołuję członków społeczeństwa tunijskiego, do jakiegokolwiek warstwy należą, aby pomogli przywrócić porządek i spokój”.

ści zorganizowali dwa nowe zamachy, jeden w kinie „Le Mondial”, drugi w autobusie. Na szczęście nie było ofiar w ludziach.

Zapotocky zadowolony z przeprowadzonej czystki

PRAGA. — Premier „rządu” czechosło- wackiego, Zapotocky, wygłosił przemówienie, w którym zaatakował bardzo gwałtownie mocarstwa zachodnie. Zapotocky wyraził nadto swoje zadowolenie z czystek przeprowadzonych ostatnio w Czechosłowacji przez sowieckich emisariuszy w Pradze.

Widok strat, wywołanych wybuchem bomby w głównej poczcie Tunisu.

Reżymy za żelazną kurtyną boją się zagranicznych audycji radiowych

Można nie przywiązywać dużego znaczenia do wiadomości, które ubocznymi drogami nad- chodzą z krajów położonych za żelazną kurtyną, lecz nie można wątpić w skuteczność audycji radiowych, przeznaczonych dla krajów znajdujących się pod kontrolą Moskwy. Świadczy o tym bowiem prasa reżimów komunistycznych, występująca z całą siłą przeciw- ko tej akcji.

Przed aresztowaniem zabił cztery osoby, po czym został zlincowany przez tłum

CLEVELAND. — Pewien 20-letni młodzie- niec, w chwili, w której miał zostać aresztowa- ny w autobusie w Cleveland, zastrzelił z rewolwera policjanta i trzech pasażerów auto- busu.

Prześwietlony w dwa tysiące lat po swojej śmierci

Kopenhaga. — W duńskim szpitalu w Aarhus, prześwietlono w tych dniach zwłoki człowieka, powieszono jako ofiara obrzęd- ku pogąbskiego przed około 2.000 lat.

Przed aresztowaniem zabił cztery osoby, po czym został zlincowany przez tłum

CLEVELAND. — Pewien 20-letni młodzie- niec, w chwili, w której miał zostać aresztowa- ny w autobusie w Cleveland, zastrzelił z rewolwera policjanta i trzech pasażerów auto- busu.

Japonia nie uznaje misji sowieckiej w Tokio

TOKIO. — Premier japoński Yoshida oświadczył w czwartek w parlamencie, że wobec wejścia w życie traktatu pokojowego, okupacyjna misja sowiecka w Tokio nie może być więcej uznawana.

Prześwietlony w dwa tysiące lat po swojej śmierci

Kopenhaga. — W duńskim szpitalu w Aarhus, prześwietlono w tych dniach zwłoki człowieka, powieszono jako ofiara obrzęd- ku pogąbskiego przed około 2.000 lat.

Prześwietlony w dwa tysiące lat po swojej śmierci

Kopenhaga. — W duńskim szpitalu w Aarhus, prześwietlono w tych dniach zwłoki człowieka, powieszono jako ofiara obrzęd- ku pogąbskiego przed około 2.000 lat.

Prześwietlony w dwa tysiące lat po swojej śmierci

Kopenhaga. — W duńskim szpitalu w Aarhus, prześwietlono w tych dniach zwłoki człowieka, powieszono jako ofiara obrzęd- ku pogąbskiego przed około 2.000 lat.

Prześwietlony w dwa tysiące lat po swojej śmierci

Kopenhaga. — W duńskim szpitalu w Aarhus, prześwietlono w tych dniach zwłoki człowieka, powieszono jako ofiara obrzęd- ku pogąbskiego przed około 2.000 lat.

Prześwietlony w dwa tysiące lat po swojej śmierci

Kopenhaga. — W duńskim szpitalu w Aarhus, prześwietlono w tych dniach zwłoki człowieka, powieszono jako ofiara obrzęd- ku pogąbskiego przed około 2.000 lat.

Prześwietlony w dwa tysiące lat po swojej śmierci

Kopenhaga. — W duńskim szpitalu w Aarhus, prześwietlono w tych dniach zwłoki człowieka, powieszono jako ofiara obrzęd- ku pogąbskiego przed około 2.000 lat.

Prześwietlony w dwa tysiące lat po swojej śmierci

Kopenhaga. — W duńskim szpitalu w Aarhus, prześwietlono w tych dniach zwłoki człowieka, powieszono jako ofiara obrzęd- ku pogąbskiego przed około 2.000 lat.

Prześwietlony w dwa tysiące lat po swojej śmierci

Kopenhaga. — W duńskim szpitalu w Aarhus, prześwietlono w tych dniach zwłoki człowieka, powieszono jako ofiara obrzęd- ku pogąbskiego przed około 2.000 lat.

Advertisement for 'Margrabianka Maria' by Paweł d'Agremond. The ad features a portrait of a woman and text describing the story as a romantic novel. The text includes a dialogue snippet: 'Chciał zabić margrabinę, którą uważał za przeszkodę pomiędzy nim a fortuną. A ugodził Janinę. Fatalność!...'

177) Ciąg dalszy — O! nie patrz tylko tak na mnie, drogie dziecko moje... Zrobię wszyst- ko, o będziesz chciała. — Dobrze, to mi pomóż. — I podczas kiedy margrabina trzymała miednicę, Reine-Marie zaczęła leciutko obmywać ranę, z której krew płynęła obficie. Nagle w przedpokoju dał się słyszeć gwar kilku głosów. — Wszystkie naraz chcieli wytłumaczyć doktorowi Bordier, który nadszedł, co to się stało. Doktor wszedł do małego saloniku, rzucił kapelusza na ziemię i zbliżył się do kanapy, na której ułożono raną. Zalał ranę. Reine-Marie zbliżyła się do niego. — Nie zdaje mi się, żeby nie żyła, krew płynie obficie. Dobry Bóg pomo- że ją panu ocalić. Karol spojrział na mówiącą jak to- nący na zbliżający się statek i wy- ceptał: — Bądź błogosławiona... Zapanowały nad sobą, zbliżył się do narzeczonej. — Otrzymała pchnięcie nożem, przeznaczone dla margrabiny, — obja- sniła Reine-Marie. Doktor pochylił się nad raną, żeby posłuchać serca.

MAJ 17 Sobota

Dziś: Paschalisa
Jutro: Feliksa
Pojutrze: Pietra, Celestyna

Opłata za „Narodowca” wynosi:
Na okres jednego roku fr. 3.100.—
„ 6 miesięcy fr. 1.600.—
„ 3 miesięcy fr. 840.—

ECHA DNIA

Czytamy w londyńskim „Jutrze Polskim”:

„Gen. Anders jako „druga osoba w państwie” lubi być na widoku i dlatego tak często się fotografuje z profi i „en face”, solo i w przeróżnych grupach.

Kiedyś utrwalili swą sylwetkę w Manchesterze w przyjaznym nacheleniu ku niejakiemu Bajdurowi, który pod maską „niepodległościowego” działał uprawiając szpiegostwo na rzecz komunistycznego reżimu.

Ostatnio znowu prasa reżimowa w kraju ma uciechę z inną fotografią generała. Za jednym z pism paryskich podaje ona dostojną podobiznę w otoczeniu dziewcząt z „Folies Bergères”.

Ta frywolna fotografia jest jednak nieco bardziej skomplikowana. Rozległszy program, który podziwiał i okłaskiwał gen. Anders, przeplatany był scenami z... Powstania Warszawskiego.

Trzeba przyznać, że Polonia francuska zgodnie protestowała przeciw takiemu spotęgowaniu tragicznych wydarzeń w przybytku podkaszanej muzy.

Tylko gen. Anders okłaskiwał podobną makabrę, składając gratulacje i nawet fotografował się z pikantnym „ensemble” na znak swego uznania.

18 członków Komisji Oświatowej zaprotestowało przeciwko obietnicom kredytów

PARYŻ. — W Komisji Wychowania Narodowego (Oświatowej) wytworzył się dwa oboje na tle projektu zmniejszenia kredytów tego resortu.

Dwaj chłopcy pochwytili dziewczynkę, która spadła z drugiego piętra

ROUEN. — Dwaj chłopcy, z których najstarszy, Jean-Louis Bernard ma 10 lat, bawili się u stóp schodów hotelu Handlowego w Lillebonne, gdy usłyszeli krzyk.

Biedaczysko Raf w więzieniu. Pędzi dnie w osamotnieniu; Smutek w jego sercu gości, No bo wzdycha do wolności.

Panna zakochana, miła. Codzieli łeśki wysyła. Przez gołębia świczonego, Do swego ukochanego.

Raz ptaszyna się zbliżała. I do celu zawitała... „Raf list czyta... W tej radości Teraz marzy o... miłości.

Więści z Polski Życie osadników nad Odrą i Nisą

Lubań. — Jedno z pism reżimowych opisuje życie osadników nad Odrą i Nisą, jak następuje:

„Początki były trudne. W roku 1945 zjechali do Lubania i Marklissy, dzisiejszej Lesnej, pierwsi polscy osadnicy. Przeważali b. wojskowi: oficerowie, podoficerowie, wstępnicy żołnierze. Przyjechali z rodzinami. Z daleka — zza Bugu. Z Lubania i Marklissy pojechali dalej. W stronę Zgorzelca, Sulikowa, Mirska, Zawidowa. Ciągłeli w stronę Nisy, wdzierali się w teren górzysty — pochylali się nad ziemią, macali glebę, gładzili ją dłonią szeroko otwartą, piescili grudki:

„Glinka... urodzajna, ho ho — mruzcili z zadowoleniem. „Ci, których poznaliśmy — zatrzymaliśmy w Bartnikach, 5 km od Marklissy — Lesnej. „Ludzie z nizin, z równin — narzekali z początku na „górkę”. Ale ziemia była, jak

masło — wspaniała. Powietrze, jak balsam. Na wzgórzach lasy. Dokoła domostwa — sady gręste, dorodne. Zagrody murowane, pod dachówką czerwona, ztykowane. Zabudowania gospodarskie porządne.

W roku następnym... Po roku ze wszystkich komiów już kurzyło. Wszystkie gospodarstwa były zajęte — pola obsiewano silo na gwałt, Ziemia nie mogła czekać. Nasi przybyli z Bugu i osadnicy z Polski centralnej — oswoili się. Na Dolnym Śląsku zadawali się z dniem każdym coraz bardziej... Dostali po kilkanaście hektarów: po 8, 10, 15, 18, 20... Zależało, czy rodzina liczna, czy też nie.

Wszystkie maszyny gospodarcze pędzone są z energią elektryczną. Ci nieliczni, którzy nieufnie odnieśli się do akcji osiedleńczej — przegrali. Nasi osadnicy zdali egzamin. I śmieli się w kułak z przysięgłych pesymistów i strachajłów.

Takim był rok 1946. Wroga propaganda W roku 1948-mym zaczęła działać wroga propaganda, na razie szepcane. Z Zachodu napływały: „autentyczne, najprawdziwsze, najbardziej wiarogodne... wiadomości”. Kto chciał — wierzył, kto chciał — nie wierzył. Niepokój jednak zrodził się w tych spokojnych stronach.

Niemcy przyjdą!... Wehrwolf — zobaczycie. Ci jednak, co pozostali — zbierali plony, ponieważ dobra ziemia, rodzina, inwentarz, rośl. elektryczne maszyny pracowały sprawnie. I spókoj panował dokoła. Nikt nie przychodził zła granicy — chyba wieści obłędne, dywersyjne, kłamliwe...

Wczoraj i dziś Wczoraj — to znaczy w roku 1951-ym — dziś, to znaczy na początku 52-go roku — odwiedziłem mieszkańców Bartnik Tych, co zostali. Trzeba przyznać, że zostali prawie wszyscy, nieliczni tylko zamalali się. Wczoraj i dziś napotykałem na te same twarze — twarze dobre znajome, opalone, uśmiechnięte, różne i pogodne.

„Jadąc do Lesnej (o Marklissie już się nie pamięta) wstąpiłem do Lubania. W Lubaniu, również zapomniałem o dawnych plotkach. Szczerzyłem paniki dawno już przestali trudnić się tym frapującym procederem. Rok 48-ny wydaje się tak odległy, tamte sprawy tak dalekie, nieralne prawie.

Brudy w piekarniach Warszawa. — Choć maj w pełni, w piekarniach nie widać nawet śladu porządków wiosennych. Zaraz przy wejściu do piekarni rzucają się w oczy brudne posadzki, opadające tynki i pajęczyny. Dalej oglądamy maszyny nie czyszczone od dawna. Tak n.p. waga automatyczna odbrana, zardzewiała i oblepiona zniechęconym ciastem z pewnością nie odpowiada wymogom higienicznym.

Wiele również pozostawia do życzenia sam dowóz pieczywa z piekarni do sklepów. Mimo tego, że każdy konwojent posiada trzy fartuchy i rękawic, nie zawsze z nich korzysta. Pieczywo często przewozi się w niezachyczonych wozach. Gdy pieczywo nie mieści się w wozie kładzie się na dachu w specjalnych skrzyniach. Skrzynie te przykrywa się brudną plandeką. Nic więc dziwnego, że czasem widzimy w sklepie bułki pokryte warstwą kurzu.

Tak czytamy w prasie reżimowej. Kiermasz książek, bo wydrukowano 102 miliony i nikt nie chce kupić Warszawa. — Prasa reżimowa donosi, że w r. 1951 wydrukowano w Polsce ponad 102 miliony egzemplarzy różnego rodzaju książek, podczas gdy w 1938 r. wydano zaledwie 29 milionów egzemplarzy. W związku z wielokrotnym zwiększeniem nakładów i pozycji wydawniczych liczb książek przypadających na jednego mieszkańca wynosi ponad 4 egzemplarze, gdy tymczasem w 1938 r. na jednego mieszkańca przypadają 0,8 książki!

Zapomniano jednak dodać, że dwie trzecie owych książek, to dzieła Lenina, Marksa, Stalina itd., których nikt czytać nie chce. Dlatego urządza się dziś wielkie kiermasze książek na ulicach miast i zmusza się ludzi do kupowania książek, których czytać nikt nie będzie.

Kiedy 600 lat temu cały Śląsk był polskim W roku 1341, w dniu 8 kwietnia w pierwszy dzień Wielkiej Nocy, zmarł śmiercią nagłą w Nisie, prawdopodobnie stepnie otruty przez Niemców, świątobliwy biskup najpierw krakowski a później wrocławski, wielki Polak Nankier.

Corocznie w dzień Jego śmierci, t. j. 8-go kwietnia odprawiano Mszę św. w Katedrze św. Jana na intencję Jego beatyfikacji z egzektami przy Jego grobie.

Biskup Nankier urodził się na ziemi Śląskiej, w Kamieniu nad Brzywną, na granicy powiatu chorzowskiego i będzinińskiego, należącemu pod względem administracyjnym do księstwa opolskiego, a pod względem kościelnym do diecezji krakowskiej. Dokładny rok jego urodzenia jest nieznany, lecz wypadła około roku 1270. Ojciec jego Imbram Kolda, herbu Okęza, był właścicielem Kamienia i zbudował tam kościół parafialny św. Piotra i Pawła. Imię jego Nankier jest pochodzenia starofrancuskiego, przeniesione z Francji, a oznacza w starofrancuskim — odważny, śmiały, a po francusku pisze się Nancheur przez „ch”, a po polsku zgodnie z duchem języka polskiego, Nankier, bez „i”. Młodociany Nankier kształcił się w Krakowie, a życie swoje związał z poobożnością, pilnością i uczynkami miłosierdzia.

W roku 1303 zostaje kanonikiem krakowskim. Ponięważ świadczył w procesie przeciw biskupowi krakowskiemu Janowi Muskatka, Czechowi, przyjąłemu Niemcom, przenosił go biskup Muskatka na archidiecezję do Sandomierza, ale Nankier udaje się z Sandomierza na studia do Bolonii. Z Bolonii wraca do Sandomierza, lecz już w roku 1319 dostaje nominację na dziekana kapituły krakowskiej.

W roku 1320 umiera biskup Muskatka, a kapituła krakowska wybiera na biskupa krakowskiego Nankiera. Ojciec św. udziela swej zgody na wybór. Przez 7 lat rządził świątobliwy biskup Nankier diecezją krakowską. Stał się prawdziwym opiekunem ubogich. Wszystkie niemal swe dochody rozdawał, w skromnym kapłańskim odzieniu odwiedzał najuboższe dzielnice Krakowa i innych miast, nabójce podległych i niósł pomoc i otuchę słabym i uczynkiem. Stał się powszechnie uwielbianym biskupem, co w dużej mierze pomogło mu w odbudowaniu katedry św. Wacława na wzgórzach wawelskich. Na jego wezwanie przychodzili tłumy wiernych i pomagali budować katedrę. Będąc prawnikiem spisał ustawy synodalne krakowskie i ujął je w całość. Pobierał wówczas „kołode” to jest opłatę na rzecz kościoła w okresie Bożego Narodzenia. W owym czasie każdy, biedny, czy bogaty płacił jednakowo — jednego denara. Nankier wydał nowy statut, wprowadzając prosię dla bogaczy. Obowiązywała ustawa, że każdy, kto wchodził w ręce biskupa, mający zaufanie króla, a zarazem uwielbienie u ludu.

Podobno można śmiać podburzyła króla Łokietka, aby zażądał od Nankiera odwołania statutu o „kołode”. Miała nastąpić między wielkim królem niechętnym sprzeczka. Mimo wszystko zaufanie króla nie stracił. Król chcąc ratować Śląsk przed germanizacją, a Nankier wysoko zalety Biskupa postarzał się u Stoicy Apostołaśkiej o przeniesienie biskupa Nankiera z Krakowa na opróżnione biskupstwo wrocławskie.

Nankier, który małym dzieckiem Śląsk opuścił, powrócił tu w roku 1326. Zastał tu sytuację trudną. Wśród szlachty, a tym bardziej w miastach prym wiodli Niemcy. Nankier zrozumiał swoje zadanie na Śląsku i rozpoczął walkę o jego spolszenie. Przyłączył się do tego imię Kłopoty. Jan Luksemburg, król czeski, chcąc zająć Śląsk, opierał się temu Władysław Łokietek, a biskup Nankier łączył się z królem polskim; w roku 1331 wybuchła wojna; Janowi Luksemburgowi spieszka z pomocą Krzyżacy. W dwa lata później umiera Łokietek, a następcą jego Kazimierz Wielki w roku 1339 zrzeka się Śląska na rzecz Luksemburgów; Nankier nie uznaje tego układu, a kiedy król Jan Luksemburg zajął twierdzę Miłecz, udał się do niego i wykuczył go z Kościola. W roku 1341 umiera świątobliwy biskup, a śmierć jego okrywa żałobą Polaków.

Kult świątobliwego Nankiera trwał stale zwłaszcza wśród Polaków; w roku 1713 nastąpiła beatyfikacja b. Czesława. Kapituła wrocławska w 6 lat później przystąpiła do wstępnych kroków celem beatyfikacji biskupa Nankiera i zdecydowała o podniesieniu zwłok jego na ołtarz. Wtedy przeniesiono zwłoki jego do zakrystii kanoników, gdzie też wybudowano i ołtarz. W tym czasie zamówiono u najslawniejszego podówczas rzeźbiarza we Wrocławiu Jana Jerzego Urbanischa tablicę marmurową sławiącą Nankiera oraz płaskorzeźbę.

W roku 1741 dostał się Śląsk w ręce Prusaków, co spowodowało — zagłuszenie kultu czci świątobliwego biskupa. Ciało zmarłego biskupa Nankiera przewieziono z Nisy do Wrocławia i pochowano je w katedrze.

Dochożące z różnych czasów odpisy „Katalogu biskupów wrocławskich” Długosza potwierdzają wierność biskupa Nankiera dla kościelnych spraw i ich obronę, podnoszą trudności, które wycierpiał od niemieckiego duchowieństwa, a zwłaszcza zakonników francuskośląskich z klasztoru św. Jakuba we Wrocławiu.

Współczesny mniej więcej Długoszewi wrocławski kanonik Zygmunt Różyce (umarł w r. 1470) donosi również w swej kronice i katalogu wrocławskich biskupów cnoty Nankiera.

W wieki XIX i XX nie zapominano całkowicie o biskupie Nankierze, chociaż w święcie zaszło tyle najczarniejszych zmian. Piękną charakterystykę biskupowi Nankierowi wystał zasłużony historyk wrocławski diecezji Jan Hayne, składając hołd jego świętości, czystości, stałości, ukochania modlitwy, u martwienia. W czasach najnowszych wybitny historyk papieży, ks. Franciszek Seppelt, powiast Nankiera o zbyt nacjonalistyczne uspołobienie, które stało się źródłem konfliktu z królem czeskim. Znakoimity historyk polski ks. Jan Fijałek uznaje w Nankierze wysokie wartości, zwłaszcza wybitny umysł. Ks. Jan Chrzęszcz podtrzymuje tradycję śmierci biskupa Nankiera w opinii świętości.

Kapituła wrocławska odnowiła kult świątobliwego biskupa i wielkiego patriotę Polaki.

Propozycja C. E. T. C. i F. O. dla zwalczania bezrobocia, grożącego przemysłowi włókiennicemu

Francuski przemysł włókienniczy, zwłaszcza przerabiający sztuczne włókna, przelocza obecnie poważny kryzys. Federacje C.E.T.C. i F.O. tego przemysłu, wystosowały list do posłów, podkreślając, że z powodu rozszerzania się kryzysu, w ciągu kwietnia, godziny pracy uległy dalszemu obniżeniu.

W chwili obecnej 46 proc. personelu obtego kryzysem fabryk, pracuje mniej niż 36 godzin tygodniowo a 72 proc. personelu zatrudnionego przy wykończeniu prac, tylko 32 godziny lub mniej.

Tymczasem zapasy towarów włókienniczych ze sztucznych włókien, wynoszące 5.300 ton w wrześniu 1951 r., wzrosły do 11.100 ton w marcu br.

Wobec takiego zwiększenia zapasów przewidziano zatrzymanie fabryk tego przemysłu i nastąpiły już zwolnienia w Grenoble, Vaulx-en-Velin, Givet i Besancon. Kryzys ten zagroza za ogółem 25 tysiącom rodzin.

W celu zapobieżenia dalszemu bezrobociu i zwolnieniu z pracy, organizacje syndykalne proponują program, obejmujący następujące główne punkty: zmniejszenie przywozu sztucznych włókien z zagranicy; opracowanie programu włączania sztucznych włókien do wszystkich dostawców, przeznaczonych dla administracji cywilnych i wojskowych; ustanowienie, w porozumieniu z przemysłami bawelnianymi i wełnianymi programu zwyczajowania sztucznych włókien przez zmieszanie ich z bawełną i wełną; dopomożenie eksportowi, aby przemysł ten znalazł się w tych samych warunkach, co konkurencyjne przemysły zagraniczne.

Urządzenie wstępnego tego programu powinno być normalną działalnością 25 fabryk, utrzymać zdolność nabycza 25000 rodzin i uwolnić budżet państwa od zapomóg dla bezrobotnych, wypłacanych obecnie.

Próby tego federacja F.O. podkrelała w liście, skierowanym do Premiera, że produkcja sztucznych włókien pozwoli Francji zaoszczędzić dewiz, ponieważ wartość surowców, sprowadzonych do fabryk włókienniczych jest prawdopodobnie mniejsza od wartości sprowadzanej bawełny i wełny.

C.G.T. a Gieldy Pracy we Francji

PARYŻ. — Czytamy w prasie francuskiej: W większości dużych miast francuskich istnieje już prawie od pół wieku tzw. Gieldy Pracy. Są to budynki oddane przez miasto do dyspozycji syndykatów.

W teorii budynki te powinny być dostępne dla wszystkich organizacji syndykalnych. W praktyce jednak w większości miast są one zajęte jedynie przez komunistyczne C.G.T. Ani C.G.T.-F.O., ani syndykaty chrześcijańskie nie mają do nich dostępu. Muszą one nieraz drogo opłacić swój lokal, podczas gdy syndykaty komunistyczne mają lokal darmo.

Tak jest w Paryżu, w Lyonie, w Limoges, w Rennes i w innych miastach. Oczywiście, to nie ma wielkiego znaczenia, jednak wykazuje niesprawiedliwość materialną w stosunku do syndykatów wolnych i przynosi im nawet krzywdę moralną.

Straty C.G.T. w fabryce Renault

PARYŻ. — Oto ostateczny wynik głosowania do komitetu przedsiębiorstwa w zakładach Renault: C.G.T.: 21,08 proc. (26,93 w r. 1951); C.G.C.: 34,3 proc. (zamiast 33,46); F.O.: 7,08 proc. (wobec 6,58); C.E.T.C.: 17,17 proc. (wobec 16,52).

Wyniki powyższe potwierdzają straty C.G.T., o których donosiliśmy już przed kilku dniami.

Pani Auril wśród dzieci w uzdrowisku

Pani Auril, małżonka prezydenta Francji, dokonała inauguracji uzdrowiska w Gros-Noyer Saint-Prix, przeznaczonego dla dzieci, które przebyły ciężką chorobę (przeważnie paraliż dziecięcy, chorobę błękitną). Jedną z dziewczynek wjecha bukiet kwiatów pani Auril.

Rezolucja Kół PSL Okręgu V we Francji

W dniu 20 kwietnia odbyło się w Gauthereau Walne Zebranie przedstawicieli Kół PSL Okręgu Montcau-les-Mines. Uchwalona tam rezolucja głosi między innymi: 1) Oświadczamy, że Kraj nie uznaje konstytucji kwietniowej z roku 1935 i my „Ludowcy, zorganizowani w P.S.L. absolutnie jej nie uznajemy, bo wbrew woli narodu została ona nam narzucona przez kilku dyktatorów sanacyjno-wojskowych. Uznajemy jedynie tylko konstytucję marcaową z roku 1931, którą uzyskaliśmy po 150-letniej niewoli, a która nas podnosiła do godności człowieczeństwa i pełnowarunkowo obywateli państwa; o tę konstytucję walczycy będziemy, chociażby do ostatniej kropli krwi.

2) Potępiamy jakiegokolwiek konszachty z rżdem niemieckim legalistów londyńskich, którzy nie mają prawa przemawiać w imieniu narodu polskiego w sprawie granic polskich. Uważamy za stanowczo skończoną ich karierę, w roku 1939, za mostem zaleśczykiem. Wspominamy wyżej proponują Niemcom ustępstwo granic polskich na zachodzie. Żadamy kategorycznie utrzymania granic polskich w całości na Odrze i Nisie, jak również granic na wschodzie ze Lwowem i Wilnem.

3) Oświadczamy, że odrzucamy jakiegokolwiek stosunek przyjaźelskie z odwiecznymi wrogami Narodu Polskiego, a od świata katolnego i sprawiedliwego żądamy, jak najrychlejszego uwolnienia naszej Ojczyzny, Polski, spod bezlitosnej dyktatury czerwonej. My Polacy uczestniczyliśmy w roku 1920 plan komunistyczny, mający na celu zagarnięcie całej Europy pod swe panowanie. W roku 1939 „prezyciwalistami” się najazdowi hitlerowskiemu, a po zajęciu naszego kraju przez wrogów, wdzierzyliśmy na wszystkich kontynentach świata, przelewając naszą polską krew za wolność „Waszą i naszą”. Mimo tych ofiar i wysiłków, straciliśmy całkowicie naszą niepodległość, kraj upadł w drugą niewolę, tym razem komunistyczną.

4) Protestujemy przeciw tworzeniu armii niemieckiej pod jakimkolwiek pozorem. Armia ta dążyłaby tylko do odwetu. Uważamy ten krok za dalsze wygrzybanie Jaltyn.

5) Protestujemy przeciw zwalnianiu z więzień przez amnestię, zbrodniarzy niemieckich.

6) Niezmiernie ubolewamy, że brać robotniczą P.P.S., która ma tak piękną kartę historii, w tak ważnej dziedzinie dla narodu chwilił stoja na uboczu. Wspólnym wysiłkiem wiele można byłoby zrobić dla Kraju, a w ten sposób zmarnowano tylko sześć cennych lat.

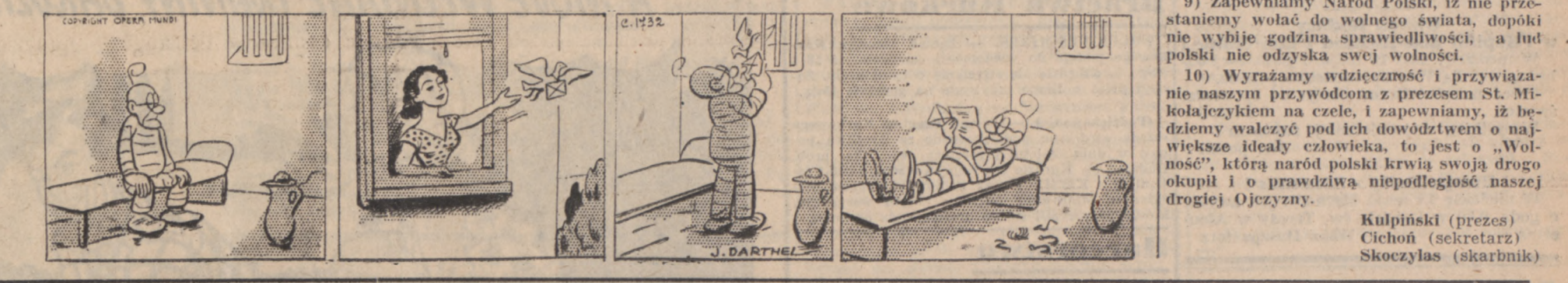
7) Federacje krajów cierpiących dziś za żelaną kurtyzją, uważamy za rzecz wielkiej wagi. Federacja ta będzie murem nie do przebrnięcia, dzięki czemu będzie zapewniony długotrwały pokój.

8) Wyrażamy hołd braćom naszym w Kraju, cierpiącym w więzieniach bezpieki, i zapewniamy ich, iż cierpienia które znoszą sprawiają nam wielki ból, tym bardziej, że są zadawane zdradziecką ręką bratobójców.

9) Zapewniamy Naród Polski, iż nie przestaniemy walczyć o wolność świata, dopóki nie wybieje godzina sprawiedliwości, a lud polski nie odzyska swej wolności.

10) Wyrażamy wdzięczność i przywiązanie naszym przywódcóm z prezesem St. Miłobędzkiem na czele, i zapewniamy, iż będziemy walczyć pod ich dowództwem o największe ideały człowieka, to jest o „Wolność”, którą naród polski krwią swoją drogą okupił i o prawdziwą niepodległość naszej drogiej Ojczyzny.

Przygody Rafała Pigulki

MIŁOŚĆ ZWYCIEŻA NIENAWIŚĆ

Obecnie jednak nie nadarzała się żadna ku temu okazja. Na domiar wszystkiego właściciel wili cieszył się doskonałą opinią i był mile widziany przez sąsiadów. Jego łagodna twarz zyskiwała sobie sympatię znajomych. Przedstawiał się, jako uczony, który przez całe dnie pracuje nad filozoficznym dziełem. O tajemniczych odwiedziach nocnych powiadał, że marynarze przybywają, by mu sprzedać antyki, po nieważ wiedzą, że się on w takowych lubuje. Sąsiedzi przywykli wreszcie do dziwnego uczonego i przestali się nim zajmować. W Londynie ukazuje się od czasu do czasu garstka nieznanych ludzi, która najczęściej nie mogąc dostać się do fa-

bryk, by tam zdobyć środki do życia, szuka dla siebie innych sposobów zarobkowania. Nocą, gdy obywatele spoczywają po trudach całodziennych w objęciach twardego snu, ludzie ci rozpoczynają swą uciążliwą pracę. Odwiedzają poważnych i bogatych fabrykantów, by skorzystać z zawartości ich szkatuł. Ulubionym miejscem ich operacji były przedmieścia, w których koncentrowała się elita londyńska. Dowiedzieli się o dziwnym właścicielu ostatniej wili, który uchodził za wielkiego bogacza. Niejednokrotnie próbowali śmiałkowie dostać się do jego mieszkania, ale wnet wracali z pustymi rękoma. Na zapytania, co przeżywali podczas roboty, nie odpowiadali. Unikali rozmowy na ten temat. Mgła tajemniczości pokrywała całą sprawę.

Nastąpiła ciemna noc. Obok parku niesamowitego domu poruszał się dwaj ludzie. Byli elegancko ubrani i przeto trudno było rozpoznać w nich niebezpiecznych włamywaczy, którzy zamierzali złożyć wizytę uczonemu.

Rozmawiali cicho, półszepem: — Myśle, Ratenbilu, że będziemy mi sieli wrzecz się tej operacji. Wrócimy, jak inni z pustymi rękoma. Strach mnie ogarnia przed tym dziwnym do-

mostwem; nie wiem czemu to przypisać... — Czemu? — Posiadasz tchórzliwe serce — odpowiedział Ratenbill. — Potrafisz jedynie tam pracować, gdzie nie ma żadnego niebezpieczeństwa, gdzie wszystko idzie, jak po maśle. Zna mię cie Wagnerze. — „Oho — co do tego, to się mylisz. Ja nie jestem tchórzem i nikogo się nie obawiam.

— W takim razie nie stękaj! Pomóż mi w robocie. Stań na kamieniu, bym mógł dostać się na ten mur.

Nastąpiła cisza. Ratenbill wdrapał na plecy Wagnera a statem wdrapał się na mur. Nagle zeskoczył w rów i szepnął do przyjaciela:

— Do pioruna! — Słyszysz — auto nadjeżdża. Zdaje mi się, że właściciel dopiero teraz wraca do domu. Władz do rowu, by cię nie zauważono — szybko!

Przerwali rozmowę i w ciszy oczekiwali zbliżający się samochód. W międzyczasie porozumiewali się na migi, specjalnym alfabetem, który jest bardzo rozpowszechniony między zbrojnymi i który niejednokrotnie oddaje im kolosalne usługi. Dzięki ogromnej praktyce palce ich nabrały wielkiej giętkości i z błyskawiczną szybkością składały się w słowa, w zdania, ba w długie nawet przemowy.

(Ciąg dalszy nastąpi)

— Uciekajmy — okręt nadjeżdża — już jest blisko.

Pozostawmy tego chłopaka, szybko, szybko!

Zbójce opuścili w gniewu oka okręt i odjechali w przeciwnym kierunku.

Frank wyszedł ze swej kryjówki i rozjeżdżał się po polu bitwy.

Wokoło było pełno trupów — podli ludzie.

Ale gdzie ten okręt, o którym mówili?

— Widzę go, ale odjeżdża, skręca w inną stronę. Co ja pocznę obecnie samotny? Co się stanie ze mną?

Boże — jak okrutni są ci ludzie!

ROZDZIAŁ 178. Wilk i tygrys.

Nie wszyscy ludzie potrafia żyć w gwarnym Londynie, w którym człowiek zostaje zupełnie zmechanizowany; pociągnięty przez wir maszyny wzbogacającej potęgę imperium brytyjskiego.

W okolicy rozpościerają się ogródki — a w nich wille bogaczy londyńskich. Architekci i specjaliści pracowali przez długie lata nad stylem tych zabudowań.

Uroczą naturą dodaje powabu całemu krajobrazowi.

W okolicy te przeniesli się nie tylko lordowie, lecz również ludzie wolnych zawodów, których praca wymaga ciszy i poważnego skupienia.

W owych małych domkach roi się od wszelkiego rodzaju lekarzy, inżynierów, adwokatów, literatów i innych miłośników ciszy i spokoju.

Na samym końcu przedmieścia, tam gdzie rozpoczyna się szosa szeroko torowa, stoi niewielki dom, ukryty cały w cieniu rosnących lip. Dziwne wersje krążyły w okolicy o tajemniczych tych murach. Ludzie, którym wydarzyło się przejść nocą obok nich, rozpowiadali,

że z domu wydierały się straszne jęki i krzyki. Niekiedy widziano kryte auta, zajeżdżające przed sam dom. Co się w nich mieściło — nikt nie wiedział.

Słuchy doszły wreszcie do uszu policji, która zaczęła obserwować mieszkańców domu. Nie udało im się jednak wpasnąć na odpowiedni czas, by móc wykorzystać prawo odwiedzenia gospodarzy.

W Anglii policja znajduje się w specjalnie trudnym położeniu. Wedle obowiązującej konstytucji nie wolno jej mieszać się do spraw osobistych obywateli i odwiedzać bez specjalnej potrzeby ich mieszkań. Jedynie w wyjątkowych wypadkach, gdy sprawy są pierwszorzędnej wagi, ma policja prawo interwencji i wówczas może również przeprowadzić rewizję w podejrzany domu.

